

Riktlinjer om solvensen på gruppnivå

Inledning

- 1.1. Riktlinjerna har utarbetats i enlighet med artikel 16 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (nedan "Eiopa-förordningen")⁽¹⁾.
- 1.2. Riktlinjerna hänvisar till artiklarna 212–235 och 261–263 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (nedan "Solvens II-direktivet") ⁽²⁾ och även till artiklarna 328–342 i genomförandeåtgärderna⁽³⁾.
- 1.3. Riktlinjerna riktar sig till tillsynsmyndigheter som berörs av Solvens II.
- 1.4. Riktlinjerna för solvensberäkningen på gruppnivå syftar till att specificera och harmonisera kraven för beräkningen av solvensen på gruppnivå.
- 1.5. Riktlinjerna gäller för alla beräkningsmetoder av solvensen på gruppnivå, om inte annat anges. Där det är relevant kommer standardformeln eller den interna modellen att anges i riktlinjerna.
- 1.6. Riktlinjerna ger vägledning om behandling av EES-grupper i samband med artiklarna 215–217 i Solvens II-direktivet.
- 1.7. När gruppen får använda metod 2 för att beräkna solvensen på gruppnivå, och förutsatt att medlemsstaten har föreskrivit det som anges i punkt 1 i artikel 227 i Solvens II-direktivet, kan de lokala solvenskapitalkrav och den medräkningsbara kapitalbas som fastställts av det likvärdiga tredjelandet användas.
- 1.8. Termer som inte definieras i dessa riktlinjer har den betydelse som definieras i de rättsakter som anges i inledningen.
- 1.9. Riktlinjerna ska tillämpas från och med den 1 april 2015.

⁽¹⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 48–83

⁽²⁾ EUT L 335, 17.12.2009, s. 1–155

⁽³⁾ EUT L 12, 17.01.2015, s. 1–797

Riktlinje 1 – Omfattning av gruppen för solvensberäkningen på gruppnivå

1.10. Försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget som ansvarar för solvensberäkningen på gruppnivå bör se till att de omfattar alla risker och anknutna företag som hör till gruppen, om de inte uteslutits i artikel 214.2 i Solvens II-direktivet.

Riktlinje 2 – Konsolideringsprocess

1.11. Försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget bör ge vägledning till alla anknutna företag om hur man förbereder uppgifter för beräkning av solvensen på gruppnivå. De bör ge nödvändiga instruktioner för beredning av sammanställda, kombinerade eller aggregerade uppgifter, beroende på vilken beräkningsmetod som används. De bör se till att deras instruktioner tillämpas adekvat och homogent inom gruppen med avseende på erkännande och värdering av balansposter samt integration och beaktande av anknutna företag.

Riktlinje 3 – Bedömning av betydande och bestämmande inflytande

1.12. När de fastställer omfattningen av gruppen, bör försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget se till att alla de beslut genomförs som fattades av grupp tillsynsmyndigheten angående inflytandenivån som effektivt utövas av något företag över ett annat företag.

Riktlinje 4 – Fall då grupp tillsyn tillämpas

1.13. Eftersom de fyra fall av tillämpning av grupp tillsyn som avses i artikel 213.2 a-d i Solvens II-direktivet inte utesluter varandra, bör tillsynsmyndigheterna överväga att tillämpa de olika fallen av grupp tillsyn som föreskrivs enligt denna artikel inom samma grupp.

Riktlinje 5 – Försäkrings- eller återförsäkringsföretag, försäkringsholdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som är moderföretag, med huvudkontor i ett tredjeland

1.14. I artikel 215 i Solvens II-direktivet föreskrivs att, när det finns en undergrupp som avses i artikel 213.2 a och b i Solvens II-direktivet, bör den verksamma grupp tillsynsmyndigheten enligt artikel 260 i Solvens II-direktivet, efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter, se till att grupp tillsynen gäller som standard på nivån för moderföretaget med det yttersta ägarintresset inom EU.

1.15. Om, däremot, moderföretaget för försäkrings- eller återförsäkringsföretaget, försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget har sitt huvudkontor utanför EES och är föremål för ett likvärdigt tredjelands grupp tillsyn, bör den verksamma grupp tillsynsmyndigheten enligt artikel 260 i Solvens II-direktivet förlita sig på den grupp tillsyn som utövas av tillsynsmyndigheterna i tredjelandet, i enlighet med artikel 261 i Solvens II-direktivet, och undanta tredjelandsgruppen från grupp tillsyn på den yttersta EU-nivån från fall till fall, om detta skulle leda till en effektivare tillsyn av

gruppen och inte skulle försämra tillsynsaktiviteterna av berörda tillsynsmyndigheter vad gäller deras individuella ansvar.

- 1.16. Efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter bör den verksamma grupp-tillsynsmyndigheten enligt artikel 260 i Solvens II-direktivet anse att en effektivare grupp-tillsyn har uppnåtts när följande kriterier är uppfyllda:
- (a) Den globala grupp-tillsynen möjliggör en robust bedömning av de risker som EES-undergruppen och dess enheter utsätts för, med tanke på gruppens struktur, riskernas art, omfattning och komplexitet och kapitalallokering inom gruppen.
 - (b) Det löpande samarbetet mellan tredjelandsgrupp-tillsynsmyndigheten och EES-tillsynsmyndigheter för den berörda gruppen är strukturerat och väl förvaltad genom regelbundna möten och lämpligt utbyte av information inom ett tillsynskollegium till vilket EES-tillsynsmyndigheterna och EIOPA inbjuds.
 - (c) En årlig arbetsplan, som innefattar gemensamma undersökningar på plats, avtalas i dessa regelbundna möten med berörda tillsynsmyndigheter som utövar tillsynen av gruppen.
- 1.17. Om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget, försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget som är moderföretag har sitt huvudkontor utanför EES och inte är föremål för en likvärdig tredjelands-tillsyn, bör grupp-solvens-tillsyn tillämpas på nivån för det yttersta moderföretaget i EU då en grupp, enligt definitionen i artikel 213.2 a eller b i Solvens II-direktivet, föreligger. Om det inte finns en sådan grupp, bör tillsynsmyndigheterna besluta huruvida de ska kräva, enligt artikel 262.2 i Solvens II-direktivet, inrättandet av ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som har sitt huvudkontor i EU och ha denna EES-grupp som föremål för grupp-tillsyn och grupp-solvensberäkning.

Riktlinje 6 – Moderföretaget är ett försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet

- 1.18. Om moderföretaget är ett försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet, bör solvensberäkningen på grupp-nivå gälla de delar av gruppen som uppfyller kriterierna i artikel 213.2 a b eller c i Solvens II-direktivet, snarare än försäkringsholdingföretaget med den blandade verksamheten.

Riktlinje 7 – Tillämpning av beräkningsmetoden

- 1.19. För solvensberäkningen på grupp-nivå bör försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget ta hänsyn till samma omfattning av gruppen som fastställs i riktlinje 1, oavsett om beräkningsmetod 1, beräkningsmetod 2 eller en kombination av båda metoderna används.

Riktlinje 8 – Val av beräkningsmetod och bedömning av transaktioner inom gruppen

- 1.20. Vid beslut om huruvida den exklusiva tillämpningen av metod 1 inte är lämplig enligt artikel 328.1 e i genomförandeåtgärderna, bör grupp-tillsynsmyndigheten

beakta förekomsten av transaktioner inom gruppen mellan det anknutna företaget som är föremål för bedömning för sammanläggnings- och avräkningsmetoden och alla andra enheter som omfattas av solvensberäkningen på gruppnivå.

Riktlinje 9 – Proportionell andel

- 1.21. När ett anknutet företag är knutet till ett annat företag genom ett sådant förhållande som avses i artikel 12.1 i direktiv 83/349/EEG, bör försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget, fastställa den proportionella andel som ska användas vid beräkning av solvensen på gruppnivå, oavsett valet av beräkningsmetod.
- 1.22. Som standard bör en proportionell andel av 100 procent användas. Om en grupp vill använda en annan procentsats, bör den förklara för grupp tillsynsmyndigheten varför denna är lämplig. Efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter och gruppen, bör grupp tillsynsmyndigheten besluta om lämpligheten hos den proportionella andel som valts av gruppen.
- 1.23. När solvensen på gruppnivå beräknas enligt metod 1 bör försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget fastställa den proportionella andel som de äger i anknutna företag genom att ta med
 - (a) 100 procent när ett dotterföretag enligt artikel 335.1 a och b i genomförandeåtgärderna inkluderas, om inte annat beslutats i enlighet med riktlinje 10,
 - (b) den procentsats som används vid upprättande av den sammanställda redovisningen, när ett företag enligt artikel 335.1 c i genomförandeåtgärderna inkluderas,
 - (c) den andel av det tecknade kapitalet som innehas, direkt eller indirekt, av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget, när företag enligt artikel 335.1 e i genomförandeåtgärderna inkluderas.

Riktlinje 10 – Kriterier för erkännande av dotterföretagets solvensunderskott på proportionell basis

- 1.24. För att bevisa att ansvaret för moderföretaget är strikt begränsat till den andel av kapitalet i försäkrings- eller återförsäkringsdotterföretaget som avses i artikel 221.1 i Solvens II-direktivet, bör moderföretaget styrka för grupp tillsynsmyndigheten att följande kriterier är uppfyllda:
 - (a) Det finns inga överlåtelseavtal som gäller vinst och förlust och inga garantier, inga underhållsavtal för nettoförmögenhet eller andra avtal av moderföretaget eller något annat anknutet företag som tillhandahåller finansiellt stöd.
 - (b) Investeringen i dotterföretaget anses inte vara en strategisk investering för moderföretaget.

- (c) Moderföretaget gynnas inte av någon fördel av sitt ägande i dotterföretaget, där en sådan förmån kan ske i form av transaktioner inom gruppen såsom lån, återförsäkringsavtal eller serviceavtal.
 - (d) Dotterföretaget är inte en central del av gruppens affärsmodell, särskilt inte när det gäller produktutbud, kundbas, teckningsprocess, distribution, investeringsstrategi och ledning; dessutom verkar det inte under samma namn eller varumärke, och det finns inga samverkande ansvar på gruppnivå för ledande befattningshavare.
 - (e) Ett skriftligt avtal mellan moderföretaget och dotterföretaget begränsar uttryckligen moderföretagets stöd i händelse av ett solvensunderskott till moderföretagets andel av kapitalet i detta dotterföretag. Dessutom bör dotterföretaget ha en strategi för att lösa solvensunderskott, såsom garantier från minoritetsägare.
- 1.25. När ett dotterföretag omfattas av den interna modellen för beräkning av solvenskapitalkravet på gruppnivå, bör grupp tillsynsmyndigheten inte tillåta moderföretaget att beakta solvensunderskott i dotterföretaget på proportionell basis.
- 1.26. Grupp tillsynsmyndigheten ska bedöma sådana kriterier efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter och gruppen, från fall till fall, med hänsyn till särdragen i gruppen.
- 1.27. Statusen för moderföretagets strikt begränsade ansvar bör bli föremål för en årlig översyn av grupp tillsynsmyndigheten.
- 1.28. Moderföretaget och dotterföretaget bör offentliggöra grupp tillsynsmyndighetens positiva beslut som tillåter erkännandet av solvensunderskottet på proportionell basis, för att informera försäkringstagare och investerare, som väsentlig information under delen som gäller kapitalförvaltning i gruppen och i den individuella rapporten om solvens- och verksamhetsrapport.
- 1.29. Vid upprättandet av sammanställda data enligt metod 1, bör kapitalbasen och solvenskapitalkravet för dotterföretaget beräknas proportionellt i stället för att en full konsolidering tillämpas.
- 1.30. Vid upprättandet av aggregerade data enligt metod 2, bör kapitalbasen och solvenskapitalkravet för dotterföretaget beräknas med hjälp av proportionell andel av detta dotterföretag, även när solvensunderskott finns.

Riktlinje 11 – Beaktande av specifika anknutna företag vid solvensberäkning på gruppnivå

- 1.31. När företagen från andra finansiella sektorer bildar en grupp som omfattas av kapitalkrav enligt sektorsregler, bör försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget överväga att använda solvenskraven för en sådan grupp i stället för summan av kraven för varje enskilt företag vid solvensberäkning på gruppnivå.

Riktlinje 12 – Dotterföretagets bidrag till solvenskapitalkravet på gruppnivå

- 1.32. Vid användning av metod 1 och när standardformeln tillämpas bör försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget beräkna bidraget från ett dotterföretag till solvenskapitalkravet på gruppnivån enligt teknisk bilaga 1.
- 1.33. För försäkrings- eller återförsäkringsföretag, mellanliggande försäkringsholdingföretag eller mellanliggande blandade finansiella holdingföretag konsoliderade enligt artikel 335 i genomförandeåtgärderna, bör bidraget från det enskilda solvenskapitalkravet beräknas med hänsyn till den proportionella andel som används för bestämning av sammanställda data.
- 1.34. När det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå beräknas utifrån en intern modell, bör ett dotterföretags bidrag till solvenskapitalkravet på gruppnivå vara produkten av solvenskapitalkravet för detta dotterföretag och den procentsats som motsvarar de diversifieringseffekter som tillskrivs detta dotterföretag enligt den interna modellen.
- 1.35. Vid användning av metod 2, bör ett dotterföretags bidrag till solvenskapitalkravet på gruppnivå vara den proportionella andelen av det enskilda solvenskapitalkravet, eftersom inga diversifieringseffekter på gruppnivå beaktas.

Riktlinje 13 – Tillgänglighet på gruppnivå av kapitalbasen i anknutna företag som inte är dotterföretag

- 1.36. Försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget bör bedöma tillgängligheten av kapitalbasen, i enlighet med artikel 222.2 i Solvens II-direktivet och artikel 330 i genomförandeåtgärderna, i anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretag, mellanliggande försäkringsholdingföretag och mellanliggande blandade finansiella holdingföretag som inte är dotterföretag och för tredjelands anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretag, mellanliggande försäkringsholdingföretag och mellanliggande blandade finansiella holdingföretag som inte är dotterföretag, när kapitalbasposterna i dessa företag väsentligen påverkar storleken på kapitalbasen i gruppen eller solvensen på gruppnivå. De bör förklara för grupp tillsynsmyndigheten hur bedömningen gjordes.
- 1.37. Grupp tillsynsmyndigheten bör granska, i nära samarbete med övriga berörda tillsynsmyndigheter, den bedömning som gjorts av gruppen.

Riktlinje 14 – Beaktande av minoritetsintressen för att täcka solvenskapitalkravet på gruppnivå

- 1.38. Försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget bör beräkna storleken på minoritetsintressen i den medräkningsbara kapitalbasen, som ska dras av från gruppens kapitalbas, för varje dotterföretag, i följande ordning:
1. Beräkna den medräkningsbara kapitalbas som överstiger dotterföretagets bidrag till solvenskapitalkravet på gruppnivå.

2. Identifiera och dra av icke-tillgänglig kapitalbas som överstiger dotterföretagets bidrag till solvenskapitalkravet på gruppnivå från den medräkningsbara kapitalbasen som beräknades i steg 1.
3. Beräkna den del av minoritetsintressen som ska dras av från gruppens kapitalbas genom att multiplicera minoritetens andel med resultatet i steg 2.

Riktlinje 15 – Beaktande av separata fonder och matchningsjusteringsportföljer för att täcka solvenskapitalkravet på gruppnivå

- 1.39. För alla företag som ingår i solvensberäkningen på gruppnivå med metod 1, och för företag i icke-likvärdiga tredjeländer som ingår i solvensberäkningen på gruppnivå med metod 2, bör försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget, tillämpa principerna för separata fonder och matchningsjusteringsportföljer enligt artikel 81 och artikel 217 i genomförandeåtgärderna.
- 1.40. För företagen i likvärdiga tredjeländer som ingår i solvensberäkningen på gruppnivå med metod 2, bör försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget identifiera eventuella begränsningar i företagets kapitalbas på grund av separationen av tillgångar eller skulder eller liknande arrangemang, i enlighet med det likvärdiga solvenssystemet. Dessa begränsningar bör beaktas i solvensberäkningen på gruppnivå som en del av bedömningen om tillgängligheten av kapitalbasen på gruppnivå.
- 1.41. Vid beräkning av solvenskapitalkravet på gruppnivå med metod 1, bör försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget inte eliminera interna transaktioner mellan tillgångar och skulder som tillhör varje väsentlig separat fond eller varje matchningsjusteringsportfölj och övrig del av sammanställda data. Solvenskapitalkravet för gruppen beräknat på grundval av sammanställda data bör vara summan av
 - (a) det teoretiska solvenskapitalkravet för varje väsentlig separat fond och varje matchningsjusteringsportfölj, båda beräknade med tillgångar och skulder från den separata fonden brutto före beaktande av transaktioner inom gruppen, och
 - (b) det (diversifierade) solvenskapitalkravet för gruppen för den återstående delen av sammanställda data (exklusive tillgångar och skulder från alla väsentliga separata fonder, men inklusive tillgångar och skulder från alla icke-väsentliga separata fonder). Vid beräkning av solvenskapitalkraven på gruppnivå för den övriga delen av sammanställda data, bör interna transaktioner elimineras, medan interna transaktioner mellan övrig del av sammanställda data och väsentliga separata fonder inte bör elimineras.

- 1.42. Om en grupp använder en intern modell för att beräkna solvenskapitalkravet på gruppnivå (nedan "SCR"), bör den följa den vägledning som ges i riktlinje 13 i riktlinjerna om separata fonder.
- 1.43. Sammanställda data som används för att beräkna kapitalbasen för gruppen bör vara netto efter beaktande av transaktioner inom gruppen, i enlighet med artikel 335.3 i genomförandeåtgärderna. Därför bör alla interna transaktioner inom gruppen mellan väsentliga separata fonder och återstående del av sammanställda data elimineras vid beräkningen av gruppens kapitalbas.
- 1.44. För varje väsentlig separat fond och för varje matchningsjusteringsportfölj som identifierats inom sammanställda data enligt metod 1, bör försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget beräkna de begränsade posterna i kapitalbasen genom användning av samma tillgångar och skulder i separata fonder som använts för att beräkna det teoretiska solvenskapitalkravet eller matchningsjusteringsportföljen som beskrivits ovan, dvs. brutto före beaktande av transaktioner inom gruppen.
- 1.45. Den totala begränsade kapitalbasen inom separata fonder eller matchningsjusteringsportfölj som ska dras från gruppens avstämningsreserv bör därför vara summan av all väsentlig begränsad kapitalbas som identifieras i EES-försäkrings- eller återförsäkringsföretag och den begränsade kapitalbasen som identifieras i något icke-EES-försäkrings- och återförsäkringsföretag som omfattas av sammanställda data.

Riktlinje 16 – Justeringar avseende icke-tillgänglig kapitalbas vid beräkning av medräkningsbar kapitalbas på gruppnivå

- 1.46. Vid användning av metod 1, bör försäkrings- och återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget dra av den del av kapitalbasen i anknutna företag som inte är tillgänglig för att täcka solvenskapitalkravet för gruppen från relevanta poster inom kapitalbasen och de relevanta nivåerna i den sammanställda kapitalbasen för gruppen.
- 1.47. De bör följa processen som beskrivs nedan för att beräkna den medräkningsbara kapitalbasen för gruppen för att täcka solvenskapitalkravet och det minsta sammanställda solvenskapitalkravet för gruppen:
 - (a) kapitalbasen för gruppen beräknas på grundval av de sammanställda data som avses i artikel 335 a–f i genomförandeåtgärderna, netto efter beaktande av alla transaktioner inom gruppen,
 - (b) kapitalbasen för gruppen klassificeras i nivåer,
 - (c) den tillgängliga kapitalbasen för gruppen beräknas netto efter justeringar som är relevanta på gruppnivå,
 - (d) den medräkningsbara kapitalbasen är föremål för samma nivåbegränsningar som gäller på enskild nivå för att täcka solvenskapitalkravet för gruppen och det minsta sammanställda solvenskapitalkravet för gruppen.

- 1.48. Vid användning av metod 2, bör försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget använda summan av den medräkningsbara kapitalbasen i anknutna företag efter avdrag för den icke-tillgängliga kapitalbasen på gruppnivå.
- 1.49. För båda beräkningsmetoderna, när den icke-tillgängliga kapitalbasen har delats in i flera nivåer, bör den ordning i vilken de dras av från de olika nivåerna förklaras för grupptillsynsmyndigheten.

Riktlinje 17 – Processen för grupptillsynsmyndighetens bedömning av icke-tillgänglig kapitalbas

- 1.50. När det föreligger en gränsöverskridande grupp, bör grupptillsynsmyndigheten diskutera sin bedömning av den icke-tillgängliga kapitalbasen med övriga berörda tillsynsmyndigheter inom tillsynskollegiet och med försäkrings- och återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget. Processen bör vara följande:
- (a) I sin regelbundna tillsynsrapport bör försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget ge grupptillsynsmyndigheten sin bedömning av den icke-tillgängliga kapitalbasen för samtliga företag som ingår i beräkningen av solvensen på gruppnivå. De bör också förklara de justeringar som gjorts i syfte att dra av icke-tillgängliga kapitalbasposter,
 - (b) grupptillsynsmyndigheten bör diskutera sin bedömning av icke-tillgänglig kapitalbas inom tillsynskollegiet samt med gruppen,
 - (c) varje tillsynsmyndighet bör ge sin bedömning av tillgängligheten på gruppnivå för kapitalbasposter som tillhör företagen under tillsyn,
 - (d) grupptillsynsmyndigheten bör diskutera med andra berörda tillsynsmyndigheter om kapitalbasens tillgänglighet förändras vid bedömning på enskild- eller gruppnivå.
- 1.51. När det föreligger en nationell grupp, bör grupptillsynsmyndigheten diskutera sin bedömning av icke-tillgänglig kapitalbas med försäkrings- och återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget.
- 1.52. Processen bör vara följande:
- (a) I sin regelbundna tillsynsrapport bör försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget ge grupptillsynsmyndigheten sin bedömning av den icke-tillgängliga kapitalbasen för samtliga företag som ingår i beräkningen av solvensen på gruppnivå. De bör också förklara de justeringar som gjorts i syfte att dra av icke-tillgängliga kapitalbasposter.
 - (b) Grupptillsynsmyndigheten bör diskutera sin bedömning av icke-tillgänglig kapitalbas med gruppen.

Riktlinje 18 – Avstämningsreserven på gruppnivå

- 1.53. Försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget bör säkerställa att avstämningsreserven på gruppnivå grundar sig på artikel 70 i genomförandeåtgärderna. I synnerhet bör försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget på gruppnivå beakta
- (a) värdet av egna aktier som innehas av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget och de anknutna företagen,
 - (b) den kapitalbasposter som har begränsningar och som överstiger det teoretiska solvenskapitalkravet i fråga om separata fonder och matchningsjusteringsportföljer på gruppnivå.

Riktlinje 19 – Bestämning av sammanställda data för beräkning av solvensen på gruppnivå

- 1.54. Sammanställda data bör beräknas med utgångspunkt i den sammanställda redovisningen som har värderats enligt Solvens II-direktivets regler med avseende på erkännande och värdering av balansposter samt integration och beaktande av anknutna företag.

Riktlinje 20 – Fastställande av valuta för beräkning av valutarisk

- 1.55. Kapitalkravet för valutarisken bör ta hänsyn till all relevant riskreducerande teknik som uppfyller kraven i artiklarna 209–215 i genomförandeåtgärderna. När det sammanställda solvenskapitalkravet beräknas med standardformeln, bör alla investeringar i en valuta knuten till valutan för den sammanställda redovisningen beaktas, i enlighet med artikel 188 i genomförandeåtgärderna även på gruppnivå.

Riktlinje 21 – Minsta sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå (minsta nivån för solvenskapitalkravet för gruppen)

- 1.56. Vid bestämning av det minsta sammanställda solvenskapitalkravet, när metod 1 används, uteslutande eller i kombination med metod 2, bör försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget använda följande kapitalkrav:
- (a) Minimikapitalkraven för EES-auktoriserade försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i omfattningen för metod 1.
 - (b) De lokala kapitalkraven, vid vilka tillstånd skulle dras tillbaka, för försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland som omfattas av metod 1, oberoende av någon konstaterad likvärdighet.

Riktlinje 22 – Minsta sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå

- 1.57. Om metod 1 används, uteslutande eller i kombination med metod 2, när det minsta sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå inte längre uppfylls, eller när det finns en risk för bristande efterlevnad i de nästkommande tre månaderna, bör tillsynsåtgärderna som anges i artikel 139.1 och 2 i Solvens II-

direktivet för bristande efterlevnad av det enskilda minimikapitalkravet gälla på gruppnivå.

Riktlinje 23 – Beaktande av gruppsspecifika risker

- 1.58. Försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget bör beräkna solvenskapitalkravet på gruppnivå med hänsyn till alla kvantifierbara, väsentliga specifika risker på gruppnivå, som kan påverka gruppens solvens och finansiella ställning. Om gruppsspecifika risker är väsentliga, bör gruppen använda gruppsspecifika parametrar eller en partiell intern modell för beräkning av solvenskapitalkravet som motsvarar gruppsspecifika risker.
- 1.59. Dessa risker är
- (a) de risker som också finns på enskild nivå, men vars effekt är påtagligt annorlunda (som har en annan uppställning) på gruppnivå, eller
 - (b) de risker som bara finns på gruppnivå.
- 1.60. Solvenskapitalkravet på gruppnivå för den kvantifierbara delen av dessa risker ska beräknas enligt följande:
- (a) i det fall som beskrivs i (a) genom att tillämpa andra kalibreringar på relevanta riskmoduler eller undermoduler än de som används på enskild nivå, eller genom att tillämpa lämpliga scenarier,
 - (b) i det fall som beskrivs i (b) genom att tillämpa lämpliga scenarier.
- 1.61. Om gruppens solvenskapitalkrav på gruppnivå inte återspeglar riskprofilen på grund av de specifika riskerna på gruppnivå enligt ovan, bör grupp tillsynsmyndigheten efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter kunna införa ett kapitaltillägg på gruppnivå, i enlighet med artikel 232 a och 233.6 i Solvens II-direktivet, om så är lämpligt.

Riktlinje 24 – Kapitaltillägg på riskprofil vid användning av metod 1

- 1.62. Om ett kapitaltillägg på grund av riskprofil har fastställts på ett anknutet företag, och detta anknutna företag konsolideras enligt metod 1, bör grupp tillsynsmyndigheten bedöma betydelsen på gruppnivå av avvikelsen av riskprofilen från de antaganden som ligger till grund för solvenskapitalkravet, beräknat med standardformeln eller en intern modell, och bör överväga behovet av att införa ett kapitaltillägg på solvenskapitalkravet på gruppnivå.

Riktlinje 25 – Kapitaltillägg på företagsstyrning vid användning av metod 1

- 1.63. Om ett kapitaltillägg på företagsstyrning har fastställts på ett anknutet företag i gruppen, och detta anknutna företag konsolideras enligt metod 1, bör grupp tillsynsmyndigheten bedöma betydelsen på gruppnivå av avvikelsen från de krav som fastställs i artiklarna 41–49 i Solvens II-direktivet, och bör överväga behovet av att införa ett kapitaltillägg på solvenskapitalkravet på gruppnivå.

Riktlinje 26 – Bedömning av avvikelser på enskild nivå, när en betydande avvikelse har identifierats på gruppnivå

- 1.64. När en betydande avvikelse har identifierats på gruppnivå, bör tillsynsmyndigheten för ett anknutet företag bedöma om avvikelser beror på riskprofilen eller på företagsstyrningssystemet i det anknutna företaget.
- 1.65. Om så är fallet bör den berörda tillsynsmyndigheten bedöma betydelsen av avvikelser som beror på riskprofilen eller på krav på företagsstyrningssystemet, och överväga behovet av att införa ett kapitaltillägg på det anknutna företaget.

Riktlinje 27 – Kapitaltillägget vid användning av metod 2

- 1.66. Om hela eller delar av solvenskapitalkravet på gruppnivå beräknas enligt metod 2, bör varje kapitaltillägg på riskprofilen som fastställts på ett anknutet företag som ingår i metod 2 läggas till solvenskapitalkravet för gruppen för den proportionella andelen som avses i artikel 221.1 b i Solvens II-direktivet. Dubbelräkningen av samma avvikelse som beror på riskprofilen på enskild- och gruppnivå bör undvikas.

Efterlevnads- och redovisningsregler

- 1.67. Det här dokumentet innehåller riktlinjer som utfärdats enligt artikel 16 i Eiopa-förordningen. I enlighet med artikel 16.3 i Eiopa-förordningen ska behöriga myndigheter och finansinstitut med alla tillgängliga medel söka följa riktlinjerna och rekommendationerna.
- 1.68. Behöriga myndigheter som följer eller avser att följa dessa riktlinjer bör införliva dem i sitt rättsliga ramverk eller tillsynsram på ett lämpligt sätt.
- 1.69. De behöriga myndigheterna ska bekräfta för Eiopa huruvida de följer eller avser att följa dessa riktlinjer, och ange orsaker till bristande efterlevnad, inom två månader efter utfärdandet av de översatta versionerna.
- 1.70. Avsaknad av ett svar inom denna tidsfrist kommer att betraktas som att de behöriga myndigheterna inte uppfyller kraven på rapportering, och de kommer då att redovisas enligt denna bedömning.

Slutlig bestämmelse om omprövning

- 1.71. Dessa riktlinjer ska bli föremål för en omprövning av Eiopa.

Teknisk bilaga I

Beräkning av försäkrings- och återförsäkringsdotterföretags bidrag till solvenskapitalkravet på gruppnivå ("SCR") [riktlinjerna 12, 14 och 15]

$$\text{Contr}_j = \text{SCR}_j \times \text{SCRdiversifierad} / \sum_i \text{SCRisol}_o$$

där

- SCR_j är SCR på enskild nivå för företag j ,
- SCRdiversifierad = SCR beräknat i enlighet med artikel 336 a i genomförandeåtgärderna,
- SCRisol_o är SCR på enskild nivå för företaget med ägarintresse och varje anknuten försäkrings- eller återförsäkringsföretag och tredjelands försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i beräkningen av SCRdiversifierad ,
- kvoten är den proportionella justeringen på grund av erkännandet av diversifieringseffekter på gruppnivå.

För företag som omfattas av sammanställda data med proportionell konsolidering, enligt artikel 335.1 c i genomförandeåtgärderna, ingår endast den proportionella andelen av SCR på enskild nivå i ovanstående beräkning.